

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

28

IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

JOE LOUIS

JOE LOUIS

Ons volledig tekenverhaal door
R. REDING

IN een armzalige hut op de Buckalewbrug in Alabama (U.S.A.) werd op 13 mei 1914 Joseph Louis Barrow geboren. Zijn vader was een halfbloed en zijn voorvaderen langs moederszijde waren negers en Cherokee-Indianen...

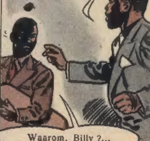

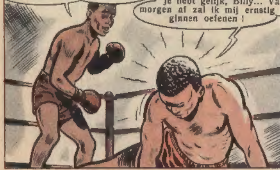

's Anderendaags vergeet Battling dat zijn sparring-partner heel jong is...

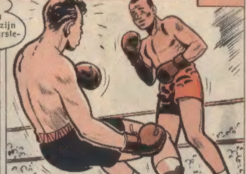

Joe werkt vervolgens in een carrosserieatelier, en daarna bij Ford... In 1932 neemt hij deel aan het tornooi van de « Golden Gloves » (de gouden handschoenen) georganiseerd door de dagbladen. In zijn eerste ontmoeting wordt hij tegenover Johnny Miles gesteld, een jonge Blanke. In twee rounds zendt Johnny Joe zeven maal tegen de vloer. Met deze eerste boksmatch verdient Joe zeven dollar...

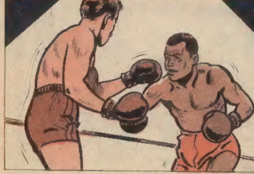

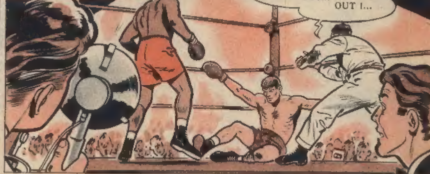

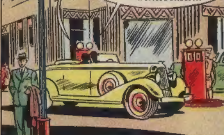

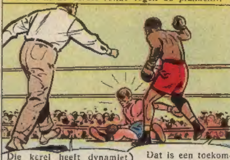

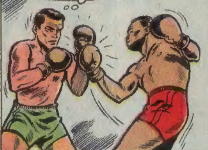

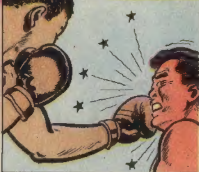

WANNEER Joe in 1935 Hans Birkie ontmoet weegt hij 88 kg. Na zijn tweede overwinning op Lee Ramage krijgt hij de bijnaam « The Ram Bomber »... Joe ondertekent dan een overeenkomst met de grootste manager van New York, Mike Jacobs, die een ontmoeting organiseert met de oud-wereldkampioen Primo Carnera...

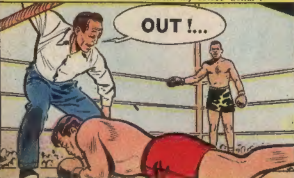

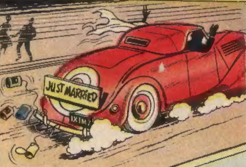

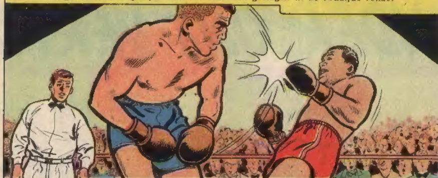

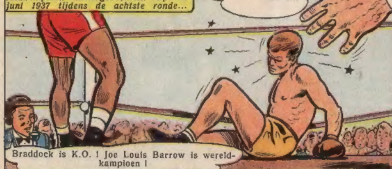
JOE begint zijn grote carrière op het ogenblik dat de boksliefhebbers er genoeg van hebben op de ring alleen schurken en omgekochte boksers te zien, en zij schatten zijn loyauteit en eerlijkheid naar waarde. Rond die tijd betaalt mevrouw Barrow de 269 dollar terug aan het liefdadigheidskantoor van Detroit. Zij had die som van deze instelling bekomen tijdens een donkere periode voor haar gezin acht jaar vroeger.

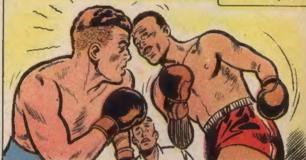

Volgende week : WINSTON CHURCHILL

ONDER ONS VERMA

DE LAATSTE

IK zal je, om het eenvoudig te maken, maar de « Laatste » noemen. Want je ware naam ken ik niet.

Ik heb je aan de start zien staan met je kameraden op een mooie zomernamiddag. Jullie waren er allen van overtuigd, ieder voor zichzelf, de 800 m. te winnen. Jullie waren alle vijf even groot, even oud, even levendig. Jullie kansen stonden dus aan de start ongeveer gelijk. Toen men het startsein gaf, zijn jullie allen als pijlen uit bogen vooruitgeschoten. Bij de eerste bocht liepen jullie nog dicht achter elkaar. Bij de tweede bocht, had jij reeds je kans op de overwinning verloren, omdat je de laatste waart van de vijf deelnemers. Je vier kameraden hebben hun voorsprong nog kunnen vergroten, en toen dacht ik dat jij het zoudt opgeven..

Van dat ogenblik af, heb ik jou met méér aandacht gevolgd dan de eerste en de anderen, want ik zag dat, alhoewel de voorsprong van je makkers steeds groter werd, jouw wilskracht niet verminderde.

Toen je kameraden reeds aangekomen waren, heb jij met de moed der wanhoop de laatste meters tot aan de eindmeet afgelegd.

Ik houd er speciaal aan je daarvoor vandaag te feliciteren. Naar mijn mening had jij de grootste verdiensten, omdat jij met volharding en wilskracht de wedstrijd hebt willen voleinden.

Je liep niet meer voor de eer en de eerste plaats, maar niettemin ben je blijven lopen.

Jongens die volhouden tot het einde zijn FLINKE KERELS !

Kuifje

KUIFJE AAN ZEE

IK herinner jullie er aan, vrienden, dat gedurende de maanden juli en augustus « Kuifje » iedere dag aan de Vlaamse kust spelen en wedstrijden organiseert waarbij talrijke en zeer mooie prijzen kunnen gewonnen worden.

WAT MOET ER GEDAAN WORDEN OM AAN DEZE SPELEN EN WEDSTRIJDEN DEEL TE NEMEN ?

Het volstaat je 's morgens te laten inschrijven aan de stand die op de dijk zal opgericht worden door onze medewerkers. Bij je inschrijving moet je aan onze afgevaardigde een **deelnemingsbon** overhandigen die je in ons blad aantreft én **een kartonnen verpakking** van om het even welke kaassoort van het merk **Franco-Suisse**.

KUIFJE

WELKE ZIJN DE PRIJZEN ?

Voor 100.000 F. prijzen voor de verschillende spelen, Gevabox-fototoestellen, derailleurs Huret, albums van de Lombard Collectie, chromo's, Kuifje's portefeuilles, enz.

50.000 F. prijzen voor de wedstrijd « Kuifje aan Zee » (briefjes uitgestrooid door het Kuifje's vliegtuig, enz.) een bromfiets, Kuifje's fietsen, Gevabox-toestellen, Michelin voetballen, albums van de Lombard Collectie.

Iedere dag krijgt de eerste van het spel « De Beste Kuifje's Lezer » een **Helva-uurwerk** en de andere deelnemers kunnen albums, chromo's, enz. winnen.

Een NSU-Prima-scooter wordt de eerste prijs voor de finalist van het tornooi.

HET GELE TEKEN ONTMASKERD !

DE geheimzinnige Kuifjeslezer die ons uit verre landen prentkaarten stuurde met als tekst « wie ben ik ? » of eenvoudig getekend « Het Gele Teken » werd ontmaskerd door een ijverig speurder ! Wij danken die speurder van harte en nodigen het « Gele Teken », thans te Kalo (Waas), uit ons even te komen groeten alvorens weer naar het verre Oosten te vertrekken.

DE KUIFJE'S PLOEG VERWACHT JE AAN ZEE

JULI

Woensdag 11 : ST-IDESBALD
Donderdag 12 : ST-IDESBALD
Vrijdag 13 : DUINBERGEN
Dinsdag 17 : MIDDELKERKE
Woensdag 18 : DE PANNE
Donderdag 19 : DE PANNE
Maandag 23 : BLANKENBERGE
Dinsdag 24 : BLANKENBERGE

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Hebben we niet even de tijd om binnen te gaan, hofmeester-schalk !
Met genoegen, Hoogheid !
POPPENSPEL - PATS -
Het is waarlijk wonderbaar wat die artieten met een pop kunnen bereiken!
We zullen na de vertoning even achter de schermen kennis met hen maken, Hoogheid!

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

HIJ HIELD NIET VAN HET STRIJKJE

Klant : Kan je alles spelen wat ik vraag ?

Dirigent (hovaardig) : Zeker, meneer.

Klant : Wel, ga dan een partijtje biljart spelen, terwijl ik op mijn gemak mijn export uitdrink.

DE REDEN

— Ik begrijp niet hoe onze voorvaderen konden leven zonder telefoon, radio en electriciteit !

— Dat konden ze ook niet, en daarom zijn ze allemaal gestorven.

GROOT EN KLEIN

Toerist : Wat is er nog meer voor bijzonders hier ? Is hier nooit een groot man geboren ?

De boer : Neen, voor zover ik weet, worden hier alleen kleine kinderen geboren.

GEEN TIJD

Knecht : Mijnheer de professor, er is een inbreker in de voorkamer.

Professor : Zeg hem dat hij morgen terugkomt, want ik heb nu geen tijd om hem te ontvangen.

KINDERMOND

Jan is begonnen met Engels te leren op school, maar toont er niet al te veel belangstelling voor. Zijn vader maant hem tot meer ijver aan en zegt :

— Je hebt dat later in je leven nodig ! De halve wereld spreekt Engels !

— Is dat nog niet genoeg ?

VEEL ERGER !

— Jouw roodvonk was niet zo erg als die van je zusje, wel Piet ?

— Veel erger, grootmoeder. Ik heb de mijne tijdens de vakantie gehad.

— Herinnert zich nog iemand of wij stegen of daalden ?

INLICHTINGEN

— Geeft men hier inlichtingen ? vroeg de jongedame in het postkantoor.

— Jazeker, juffrouw. Wat is er van uw dienst ?

— Glimt mijn neus niet ? Ik heb mijn spiegeltje vergeten.

DE VLIEG EN DE KRENT

Het meisje kwam de bakkerij inrennen :

— Mammie heeft een vlieg in het krentenbrood gevonden ! riep ze uit.

— Best. Breng me die vlieg en ik zal er een krent voor geven, zei de bakker.

BEWAAR ER EENTJE

— Wimpje, sprak papa, je hoeft vandaag niet naar school. Je hebt twee zusjes gekregen. Ik zal een briefje voor de onderwijzer schrijven.

— Ja, papa, zei Wimpje. Maar kan je niet één zusje bewaren tot volgende week ?

DE TEST VAN DE WEEK :

HEB JE INTUITIE?

INTUITIE is iets dat men moeilijk kan uitleggen. Het is zo iets als een zesde zintuig. Het zijn vooral gevoelige mensen die veel intuïtie hebben. Voel je soms de dingen aan, weet je soms dingen zonder dat men ze heeft gezegd ? Om dit te weten antwoord je op onderstaande vragen.

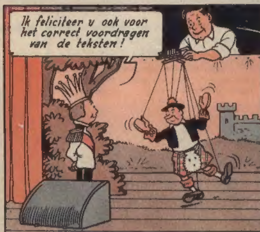
1. **Kan je zonder naar je uurwerk te kijken zeggen hoe laat het ongeveer is ? . . . .**
2. **Is de onverwachte bezoeker de persoon waaraan je net dacht ? . . . .**
3. **Je speelt voor de eerste keer met iemand. Kan je aanvoelen welke tactiek je tegenspeler zal aanwenden ? . . . .**
4. **Voel je aan wanneer iemand je niet zeer genegen is, alhoewel hij je met zoveel woorden het tegenovergestelde zegt ? . . . .**
5. **Wanneer je voor een keuze staat is het dan steeds je intuïtie die het haalt op je redenering ?**
6. **Weet je soms op voorhand welke vragen de leraar je zal stellen ? . . . .**
7. **Is het al wel eens gebeurd dat je aan iemand dacht en even nadien het bezoek van die iemand kreeg of een brief van zijn hand ? . . . . .**
8. **Kies je je vrienden intuïtief ? . . . .**
9. **Is er iets dat je zegt, dat je in X vertrouwen mag hebben maar niet in Y ? . . . .**
10. **Heb je een voorgevoel van een goed of van een slecht nieuws ? . . . .**
11. **Zeg je soms : Ik wed er om dat... en krijg je onmiddellijk de bevestiging van hetgeen je vooropstelde ? . . . .**
12. **Ben je er van overtuigd dat je intuïtie je helpt goed van kwaad te onderscheiden ? . . . . .**

Totaal . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Sirdar kon Alex opsluiten in het huis en de vlucht nemen...

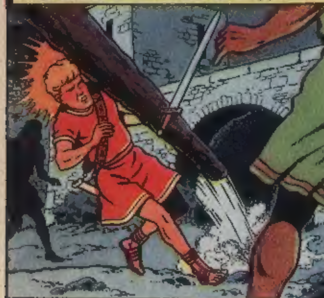

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

BUITEN GEVECHT GESTELD!

Doctor Brown-Sequa, de bijzonderste medewerker van Nummer één: werd door de politie ondervraagd. Nummer één liet zich doorgaan als zijnde de knecht van Brown-Sequa...

BROWN-SEQUA verroerde niet, maar de blikken die hij Gauvin toewierp spraken boekdelen.

— Wat hebt u daarop te antwoorden, señor, zei de hoofdinspekteur van de Veiligheidsdienst kortaf. Bekent u dat uw knecht Anton Lobescu heet, dat hij Roemeen is, hoofd was van een Roemeense politieke groepering en dat hij thans de Organisatie H leidt?

Het was net of deze vraag Brown-Sequa uit een droom haalde. Hij keerde zich tot de man die hem had aangesproken en riep woedend:

NEEN! Ik beken niets! Niets! En ik versta geen woord van al die verhaaltjes!

Gauvin had zich aan deze reaktie verwacht. Het zou al te dwaas geweest zijn te veronderstellen dat een man als Brown-Sequa, die al voor hetere vuren had gestaan, de strijd zo vlug zou opgeven.

— In dit geval, wilt u mij misschien zeggen waarom u relaties heeft met Stanislas Borchak, alias S-13, invloedrijk lid van de organisatie?

— Ik heb nooit de naam van die man gehoord!

— Heus?... Men zag hem nochtans maandagavond, tegen middernacht, bij u buiten gaan.

Brown-Sequa boog het hoofd en blafte terug:

— Dat is een leugen! Ik weet niet over wie u praat!

— Bedaar, doctor, bedaar. U hebt ongelijk zo koppig te zijn. Er zijn getuigen die kunnen bevestigen dat Borchak maandagavond tegen middernacht uw woning verliet en bliksemsnel vertrok met een blauwe Cadillac, die al geruime tijd voor uw huisdeur wachtte.

Serge beschikte natuurlijk niet over getuigen, maar hij voelde dat het ditmaal raak was. Het was het of Brown-Sequa werd kleiner onder de slag, of hij kroop ineen. Men kon het hem aanzien dat hij plotseling bang was geworden...

— Bovendien, zo vervolgde Serge Gauvin, kunnen we bewijzen dat u deel uitmaakte van de organisatie.. herkent u dit?

Met een bruuske beweging toonde hij de foto's welke hij genomen had van het zwarte notaboekje. Brown-Sequa bekeek Serge verschrikt en ongelovig. Hij meende met een tovenaar te doen te hebben...

— U vraagt zich af hoe het mogelijk is dat ik die nog heb, nietwaar? Ik nam twee reeksen foto's. Toen u me met dat giftige gas hebt klein gekregen en me aftastte, hebt u natuurlijk het uurwerk van Lortiz genomen. Maar ik had m'n voorzorgen genomen en nog een tweede apparaat meegebracht en, ziet u Brown-Sequa, dat was veel beter verstopt dan u meende! Dank zij deze bewijzen kunnen we bijna al de leden van de organisatie op staande voet aanhouden, we kunnen de aktiviteit van de organisatie lam leggen en al de netten, welke u in alle landen ter wereld hebt, opruimen... Maar dat volstaat niet. Wij moeten Nummer één hebben. Wij weten nu WIE hij is. U moet ons zeggen WAAR hij op dit ogenblik is...

— Welk lot wordt er me beschoren als ik het zeg? stamelde Brown-Sequa.

— Ik kan u verzekeren dat het gerecht rekening zal houden met uw goede wil, antwoordde daarop de chef van de Veiligheid. Wanneer het vonnis geveld wordt, krijgt u daarom wellicht een vermindering van straf...

— En vooraleer het vonnis wordt geveld?... Vooraleer het proces begint... Die duivel is in staat om me te vermoorden als hij verneemt dat ik hem verraden heb.

— Vrees niets. U staat onder de bescherming van de politie.

Brown-Sequa bekeek de heren bijna smekend, dan knikte hij langzaam met het hoofd en zei:

— Het is goed. U hebt gewonnen. Ik zal het U zeggen...

GEWEERSCHOTEN

ER lag nog iets van de waanzinnige lach, die hem daareven had doen trillen, op het gelaat van Lobescu op het moment dat hij de hoorn afnam en luisterde... De vrolijkheid maakte echter heel vlug plaats voor een grote bezorgdheid. Van op de plaats waar hij stond, kon Stenner wel de stem van de man aan het andere einde van de draad horen, doch niet verstaan wat hij zei. Naar het gelaat van Nummer één te oordelen, moest het echter iets zeer ernstigs zijn...

— Wanneer hebben ze hem aangehouden? vroeg Lobescu ontsteld... Om half vier?... Ben je er beslist zeker van dat ze hem naar de Veiligheid hebben gevoerd?... Heeft hij gesproken?... Hoe?... Moeilijk of niet, je moet het te weten komen... In orde. Telefoneer me opnieuw binnen een kwartier... Neen, ik blijf hier.

Hij haakte in en wendde zich opnieuw tot Stenner.

— De omstandigheden verlenen je uitstel, Stenner, maar uitstel is geen aftel. Dat beloof ik je. Zodra dit klein alarm weer voorbij is, bekommer ik me persoonlijk om je. Tot op dit ogenblik blijf je in dit huis en je zult gelegenheid

genoeg hebben om te mediteren over de gevaren van het verraad...

Lobescu zette z'n kap weer op en drukte op een schel, Borchak verscheen onmiddellijk.

— Breng hem in een van de kamers onder het gelijkvloers. Zorg er voor dat hij goed opgesloten is en over geen enkel middel beschikt om te vluchten. Kom dan terug naar hier, ik moet met je praten. Ik kreeg zo even een telefoontje van Costarena...

Borchak knikte onderdanig en leidde Stenner naar de deur.

DEPARTAMENTO de Policia H-389... Departamento de Policia H-389... Bevel aan alle politiewagens... Onmiddellijk naar het kruispunt Z van Loma de Zamora te rijden... Daar wachten op verdere instrukties... Stop... Ik herhaal : Departamento de Policia... H-389...

Sergeant Estero draaide aan het knopje van zijn radiopost en zette zich terug op de bank.

— Vooruit maar, Pedro, zei hij tot de politieagent die aan het stuur zat. Vooruit maar. Ik heb de indruk dat wij aan een helse corrida zullen deelnemen. Hou je gereed, man !

STENNER zat iets meer dan drie kwartier opgesloten en vroeg zich af wat er gaande was. Wat deelde Costarena mee aan Nummer één om deze laatste zo bang te maken ? Mensen kwamen en gingen, deuren werden hard toegesmakt. Vele stappen klonken boven zijn hoofd. Af en toe ving hij een brokstuk van een gesprek op en hoorde hij de telefoon rinkelen... Stenner had de indruk dat het eenzame huis in een belegerde burcht herschapen was. En plotseling weerklonk er boven al die geluiden een geweerschot. Het kwam van buiten af en het werd beantwoord door een hele reeks schoten die van binnen, van in het huis zelf, kwamen. Enkele ogenblikken later ratelde er een machinegeweer...

VOLGENDE WEEK :

DE ROL VAN NUMMER EEN IS UITGESPEELD

VOLGENDE WEEK

De vuurproef van Harald

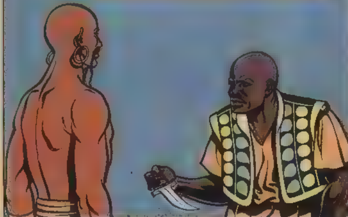
IN

HARALD DE VIKING

TEKST EN TEKENINGEN van FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

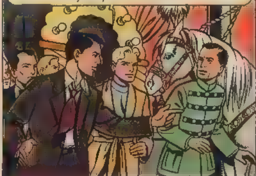

TALISMAN

Dank zij hun vriend Tarass Boelba, konden Teddy en Maggy ontsnappen aan de klauwen van Mustapha. Tarass stuurt de kinderen naar het cirkus en maakt zich gereed om een gevecht aan te binden met Mustapha...

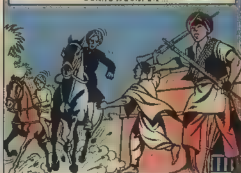

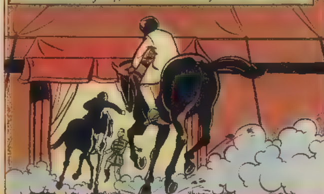

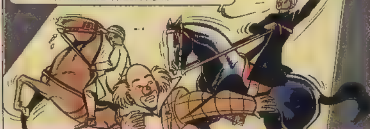

(Wordt voortgezet.)

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

DE RECHTERS VAN DE RONDE

WIJ draaien dus mee met de Tour. Iedere stad, die wij aandoen, roept in mij herinneringen wakker, herinneringen die ik je graag zou vertellen, enkele van de vele althans. Moest ik ze allemaal vertellen, ze zouden een dik boekdeel vullen...

WIST je reeds dat men de Pyreneeën de « rechters van de Ronde van Frankrijk » heet ? Het is immers op hun besneeuwde kruinen dat het eerste verdict valt. Alleen de allerbesten houden het daar uit, de anderen zijn veroordeeld.

Het was in het jaar 1951 dat de Ronde de bergen naderde en iedereen zich gereed maakte om enkele kleine, maar gevaarlijke cols te beklimmen. Een van deze heet de « col de la Sentinelle » (schildwachtberg). De Fransen met Bobet als leider, hadden besloten op deze berg tot de aanval over te gaan. De renner die het slachtoffer zou worden van deze aanval was Jean Robic. Deze kranige Bretoen, leider van de regionale ploeg, had sedert 's morgens een vreselijke buikpijn en was er waarlijk slecht aan toe. Het ongeluk wilde dat hij 2 km voor de Sentinelle van zijn fiets moest stappen... Bobet en zijn vrienden, Geminiani en Lazarides, kenden geen genade. Toen zij de arme Robic van zijn fiets zagen stappen, werd de aanval ingezet. Zo snel ze konden beklommen zij de berg en het is onnodig er aan toe te voegen, dat het daar is dat Robic al zijn kansen verspeelde om de Grote Ronde te winnen...

De Aubisque, een berg in de Pyreneeën, heeft een zeer slechte faam. Eerlijk gezegd, over die berg kan ik niet meepraten, want ik moest er nooit per fiets op. Ik weet echter dat al de renners deze berg het meest duchten. De Izoard en de Ventoux zijn even hard om te beklimmen, maar de Aubisque is gevaarlijker, verraderlijker. Heel wat drama's speelden zich daar, gedurende de acht laatste jaren dat ik de Ronde volg, af.

Herinner je je nog dat Wim Van Est daar in 1953 een vreselijke val deed en als bij mirakel aan de dood ontsnapte ? Hij stortte in een 80 meter diepe ravijn toen hij met een snelheid van 80 km per uur de Aubisque afkwam. Men meende dat hij dood was en met een bang hart liepen de ambulanciers er naar toe... Wim Van Est had geen schrammetje en het kostte heel wat moeite hem er van te overtuigen, dat hij geen fiets kreeg om dadelijk opnieuw weg te rijden.

Hugo Koblet, de « pédalleur de charme », zal de Aubisque ook nooit vergeten. Het was in 1954 dat het gebeurde. Hij was ziek of uitgeput en zijn helpers reden rond hem om hem nu en dan een flinke duw te geven. Alleen zou hij de berg nooit opgeraakt zijn. Toen hij eindelijk op de besneeuwde top kwam, was hij de bewusteloosheid nabij. Als toppunt van de ramp hing er een dichte mist zodat men geen vijf en twintig meter ver zien kon. Wie echter boven is moet ook weer naar beneden. Dat wist Koblet maar al te best. Moedig ving hij de afdaling aan. Ik volgde hem per moto op korte afstand en zag dat hij twee keer bijna in de afgrond stortte. Telkens echter stopte hij op 25 cm van de rand en viel dan naar de binnenkant toe. Helaas, de derde keer was de slechte keer. Koblet slaagde er niet in een draai goed te nemen en kwam in een ravijn terecht, waar de ambulancewagen van de Tour hem kwam oppikken. Zoals ik je reeds zei, is de Ronde niet zonder avonturen en ook niet zonder gevaar !

TWINTIG JAAR LATER

DE SCHRIK VAN MAZARIN

(37) ZIEHIER waarom d'Artagnan onmiddellijk naar Parijs moest terugkeren. Op een avond toen Mazarin voorbij de zaal van de wacht liep, hoorde hij een gesprek tussen enkele soldaten : « En ik ben er van overtuigd, zei een van de wachters, dat indien Coysel deze voorzegging deed, de hertog van Beaufort uit de gevangenis van Vincennes zal ontsnappen, en dat alle voorzorgsmaatregelen van de kardinaal daar niets kunnen tegen doen ! » Mazarin beefde. Hij was vlug op de soldaten toegelopen en had hen gevraagd : « Wat vertelden jullie, heren ? Wil de hertog van Beaufort werkelijk ontsnappen ? » — « Dat weten wij niet, Monseigneur, zei de garde, maar Coysel heeft het voorspeld ! »

(38) EN die Coysel is een dromer of een gek ? , vroeg de kardinaal glimlachend. « Ho, neen, Monseigneur. Hij voorspelt dingen die juist zijn uitgekomen, ondermeer de geboorte van monseigneur de Dauphin en de dood van M. de Coligny ! » Mazarin lachte een beetje groen. De wachter met zijn diep geloof in de voorspelling van Coysel, zou er waarachtig nog in slagen hem te overtuigen ! Hij beval dat men de volgende morgen de officier zou halen die belast was de hertog van Beaufort te bewaken. Het idee alleen dat de prins zou kunnen ontsnappen, joeg zijne eminentie de stuipen op het lijf. Eens vrij zou Beaufort inderdaad de man aan wie hij zijn gevangenisstraf dankte, straffen...

(39) MAZARIN had een onrustige nacht en was slecht gehumeurd toen men de officier van Vincennes aanmelde. Hij heette La Ramée. Hij was dik en had een blozend gezicht. Hij scheen helemaal gerust in zijn zaak en die gerustheid en zekerheid beïnvloedde Mazarin gunstig. « Neen, de hertog van Beaufort zal niet vluchten, behalve dan als hij zich veranderen kan in een vogeltje. » — « Maar als u weg gaat, mijnheer, zei Mazarin, wie vervangt u dan ? » — « Een vreselijke gevangenisbewaker, Monseigneur. Hij heet Grimaud. » Indien d'Artagnan deze naam zou gehoord hebben, zou hij ongetwijfeld raar hebben opgekeken, want was Grimaud niet de knecht van Athos ?...

(40) HET is in orde ! zei Mazarin gerustgesteld. Bewaak de hertog van dichtbij. Ik van mijn kant zal alle voorzorgsmaatregelen nemen. » Na dit onderhoud schreef hij d'Artagnan onmiddellijk terug te keren. Maar waarom was Mazarin toch zo vreselijk bang van die hertog van Beaufort ? Hij was de kleinzoon van koning Hendrik IV en dus een kozijn van de jonge koning. Hij was jong, dapper, zeer goedhartig en erg populair. Toen hij zich tegen de politiek van Mazarin had gekant, had deze geen ander middel gezien dan hem kort en goed te laten opsluiten. Maar de hertog was het idool van het volk en telde zeer veel aanhangers. Indien hij vluchtte zou hij op slag Parijs in opstand brengen tegen Mazarin...

(41) ENKELE tijd na zijn aankomst te Vincennes had de hertog getracht La Ramée uit te kopen, maar deze was een eerlijk man en had onmiddellijk de gouverneur van Vincennes verwittigd, zodat deze de wacht liet verdubbelen en zelfs acht gewapende schildwachten in een kamer, vlak voor de cel van Beaufort, plaatste. Beaufort had er eerst om gelachen, maar ten slotte maakte deze scherpe bewaking hem zenuwachtig en hij zon op een middel om te ontsnappen. Het is toen dat Grimaud zijn intrede deed. De strengheid, de zwijgzaamheid, de stiptheid van Grimaud had hem onmiddellijk tot vijand gemaakt van Beaufort. Op zekere dag was Beaufort zo woedend dat hij Grimaud bij de keel greep.

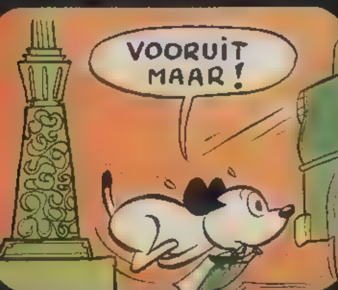

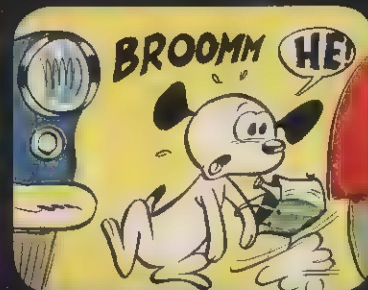
(42) GRIMAUD had er zich mee tevreden gesteld een stap achteruit te wijken en de deur, die op een kier stond, met een schop dicht te smakken. Dan had hij langzaam zijn wijsvinger op de lippen gelegd en glimlachend gefluisterd : « Ssst ! » Beaufort snakte naar adem. Wat was dat nu weer ? Toen had Grimaud uit de voering van zijn vest een brief gehaald. « *Mijn beste hertog,* zo stond er in de brief, *vertrouw Grimaud. Hij is de knecht van een edelman die aan onze zijde staat. Hij stemde er in toe naar Vincennes te komen om uw vlucht voor te bereiden. Uw nederige dienaar : Montbazon.* » De hertog van Beaufort wist werkelijk niet waar hij het had en bekeek Grimaud vol verbazing.

PATO
door
DINO ATTANASIO

Wat een drukte! Wat een drukte! Hoe kom ik heelhuids aan de overkant?..

Mijn meesteres wacht op haar fles melk. Ik moet er over!

VOORUIT MAAR!

BROOMM
HE!

HOO!
VROOM

Lieve hemel, help me!
BROOOM

Kom hier, onvoorzichtige hond!
?

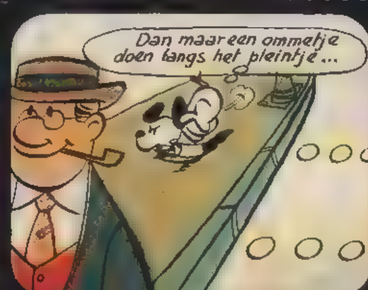

Wil je je misschien laten overrijden?

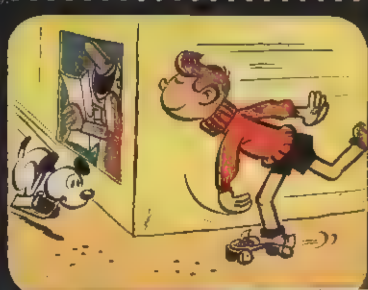

Loop gauw naar je baasje, vooruit maar!

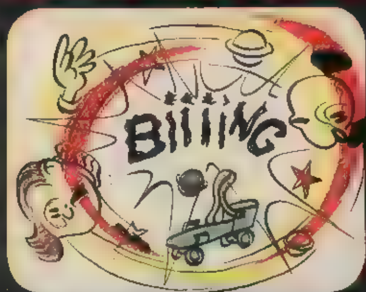

Wat een domkop!

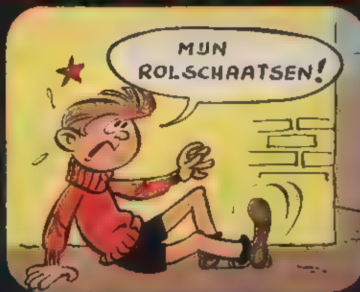

Nu heeft hij mij weer op de verkeerde stoep afgezet! Ik moet aan de overkant zijn!

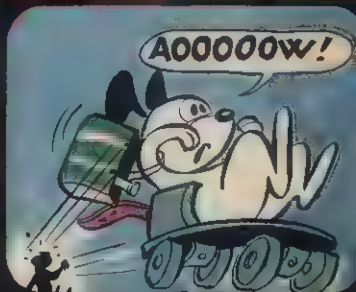

En ik moet nochtans naar huis!

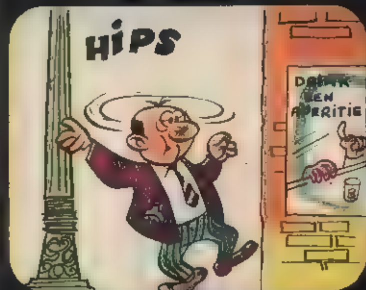

Dan maar een ommetje doen langs het pleintje...

BIIING

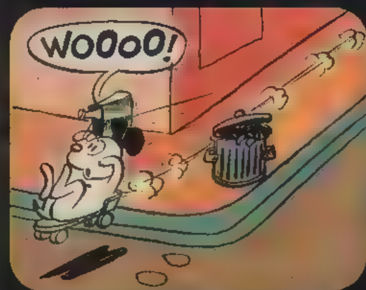

MIJN ROLSCHAATSEN!

AOOOOOW!

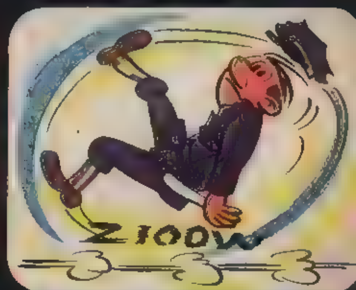

HIPS
EEN APERITIE

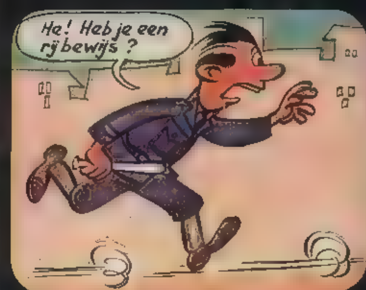

?

LIGA VOOR

WOOOO!

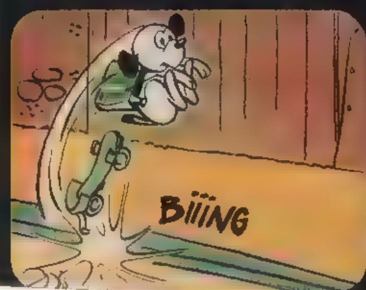

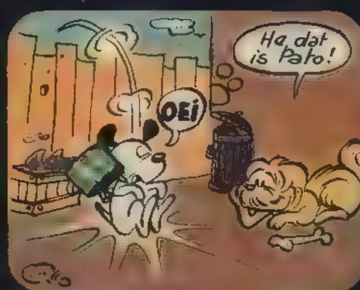

ZIOOW

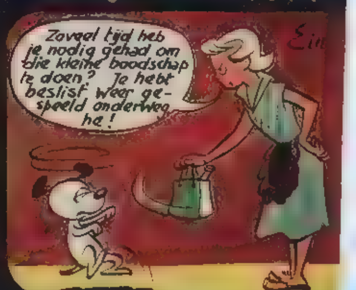

He! Heb je een rijbewijs?

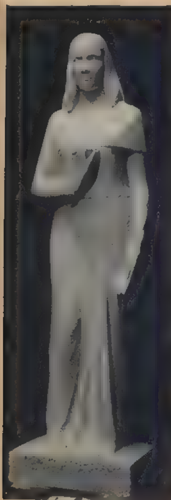

!

Ik wil ook zo'n speelgoed hebben!

BIIING

Ha dat is Pato!
OEI

Zoveel tijd heb je nodig gehad om die kleine boodschap te doen? Je hebt beslist weer gespeeld onderweg he!

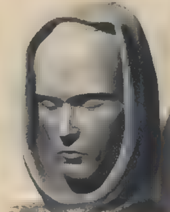

Dit beeld van O.L.V. Hulp der Zieken bevindt zich in het sanatorium van Mont-sur-Meuse

OP BEZOEK BIJ
BERT SERVAES

Deze « Beethoven » is het nieuwste werk van Bert Servaes

Deze monnik is een van de mooiste en meest bekende werken van de meester

Bert Servaes is een zacht en gemoedelijk man. Jongens die niet te ver van Gent wonen, mogen gerust met de groeten van « Kuifje » gaan aankloppen te Zwijnaarde bij beeldhouwer Servaes.

VOOR enkele weken waren wij te gast in het atelier van de Gentse beeldhouwer Bert Servaes. Bert Servaes, die een naamgenoot, maar geen familielid is van de grote schilder Servaes, werd geboren te Gent op [illegible] mei 1909. Hij studeerde tekenen en beeldhouwkunst aan de Gentse academie. In 1930 verwierf hij de regeringsmedaille voor beeldhouwkunst met de gelukwensen van de jury. In 1937 won Bert Servaes de Paul Devigne-prijs, en in 1946 werd hij benoemd tot professor in de beeldhouwkunst aan de Gentse academie.

Bert Servaes heeft twee grote leermeesters gehad : beeldhouwer Geo Verbanck en baron Joris Minne. Aan baron Minne, de wereldberoemde Vlaamse beeldhouwer, heeft Bert Servaes buitengewone diensten bewezen. Joris Minne apprecieerde Bert Servaes om zijn groot vakmanschap en dierf hem de moeilijkste verwezenlijkingen toevertrouwen. Bert Servaes paart een diepe bezieling aan een buitengewone technische vaardigheid, die zich niet beperkt tot een enkele stof, want hij weet even goed het maximum te halen uit klei, als uit marmer of graniet.

Wanneer men verschillende beeldhouwwerken van Bert Servaes heeft gezien, valt het op dat de Gentse meester geen geweldenaar is, maar een fijngevoelig kunstenaar met een waarachtig godsdienstig temperament. In al zijn werken vindt men een verheven christelijke deemoedigheid en een stille levensvreugde die gegroeid is uit een voortdurende bezinning.

Al is Servaes een modern kunstenaar, toch doet zijn werk aan de Gotische kunst denken, meer door de inhoud en de bezieling, dan wel door de vorm. Evenals bij de beelden van de grote naamloze kunstenaars uit de Middeleeuwen, zijn ook al de blikken van Servaes'beelden gericht tot God, en deze ingetogenheid, die haar zuiverste uitdrukking vindt in het gebed, schenkt aan deze beelden een paradoxale levendigheid.

Een bezoek aan Bert Servaes is een gelukkige stonde, want dan ervaart men dat zijn werk in het stille familiegeluk van zijn groot gezin is gegroeid.

JOHAN DE BRABANDER.

Al wie belang stelt in zijn werk, is welkom in het atelier van Bert Servaes.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE STRIJD OM DE MACHT

HET begin van de Romeinse geschiedenis is voor onze begrippen zeer ruw. Het komt ons een beetje vreemd voor dat het grote Romeinse rijk, dat toch een hoge graad van beschaving had, zulk een brutale en ruwe wordingsperiode kende. Het was een echte heksenketel waarin het giste en kookte. Het leven van een mens had niet veel waarde. Liefde voor hun evennaaste of medelijden schenen de Romeinen in die tijd niet te kennen...

1. - TWEE CONSULS

DE revolutie van het jaar 509 voor J.-Chr. had de koning van de troon geworpen en de republiek uitgeroepen. Aan het hoofd van deze republiek stonden twee consuls die door het volk, of beter door de volksvertegenwoordigers, werden gekozen. Hun mandaat duurde slechts één jaar. De consuls waren bevelhebbers van het leger, presideerden de Kamer en spraken recht. Zij werden steeds vooraf gegaan door twaalf lictoren. De eerste consuls waren Brutus en Collatinus. Deze laatste werd vervangen door Valerius Publicola.

2. - BRUTUS BLIJFT ONBEWOGEN

DE republiek was nauwelijks geboren of er werd reeds een samenzwering ontdekt. Jonge patriciërs trachtten koning Tarquinius weer op de troon te zetten. Bij deze samenzweerders waren de twee zonen van consul Brutus betrokken. Zij werden voor het gerecht gebracht en Brutus veroordeelde hen tot de doodstraf. De oudste werd onmiddellijk onthoofd en Brutus beval ook de onthoofding van de jongste. De tweede consul kon het niet aanzien en de senatoren mompelden dat het onmenselijk was. De beul wachtte... Brutus echter bewoog niet. Het heil van de republiek ging voor alles. Het hoofd van de jonge opstandeling rolde

3. - HORATIUS, DE EENOOG

HET gevaar was nog niet geweken, want de koning van Etrurië overviel Rome met zijn krijgers. De Romeinen moesten wijken, maar zij verdedigden zich dapper. Tussen de helden was er een zekere Horatius Cocles, bijgenaamd de Eenoog, die helemaal alleen de brug van de Tiber verdedigde tegen heel het leger van de Etruriërs. Neen, bewezen is dit wapenfeit niet. Misschien is het slechts een legende...

4. - MUCIUS SCEVOLA

MEN vertelt ook over een andere held, Mucius Scevola geheten, die besloot de koning van Etrurië, Porsenna, te doden om zijn vaderland te redden. Hij kon doordringen tot in het kamp. Maar de man had Porsenna nooit gezien en toen hij een rijk gekleed krijger ontwaarde, stak hij deze zonder aarzelen neer. Het was slechts de sekretaris van de koning. Mucius Scevola werd aangehouden. Hij stak zijn hand in het vuur en liet ze zonder verpinken verbranden. « Ik verbrand mijn hand, zo zei hij, om ze te straffen voor de vergissing die ze beging. Maar anderen hebben gezworen dat zij u zullen doden ! ». Porsenna lachte niet...

5. - CLELIA

NIET alleen de mannen waren dapper. Er is de geschiedenis van jonge Clelia, die als gijzelaar werd gevangen gehouden in kamp van de Etrusken. Zij slaagde er in een paard te bemachtig en galoppeerde naar de Tiber. Ze sprong er in met haar paard bereikte onder een regen van pijlen de andere oever. Zij kwam Rome toe en... de stad werd gered ? Neen, helemaal niet ! Er verlie vele jaren vooraleer de Etrusken (of Etruriërs) verdreven werd

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

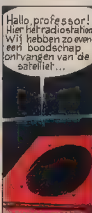
DE MEESTER VAN DE ZON

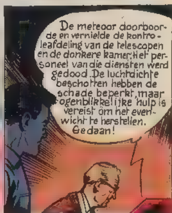
TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

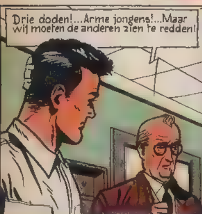
Terwijl prof. Schaffer aan Dan uitlegt wat er in de geheime basis gedaan wordt, ontploft er een meteoor op de kunstmatige satelliet...

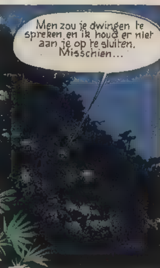

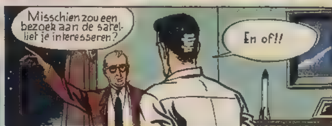

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
De « Vier Woestijnratten » hebben onze vrienden overmeesterd. Plotseling echter wordt een van de bandieten getroffen door een steen...

HO !

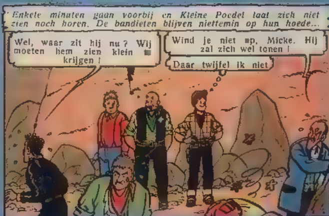
TY NIASS !

Verdorie ! Bewaak de rotsen, luilakken ! De kleine Indiaan verbergt zich achter de rotsen !

Nog een sekonde en die schurken hadden ons naar het pierenland gezonden. Kleine Poedel is toch een dappet kereltje !... Hij had begrepen dat deze bergengte een valstrik was !

Enkele minuten gaan voorbij en Kleine Poedel laat zich niet zien noch horen. De bandieten blijven niettemin op hun hoede...
Wel, waar zit hij nu ? Wij moeten hem zien klein te krijgen !
Wind je niet op, Micke. Hij zal zich wel tonen !
Daar twijfel ik niet

Plotseling worden de vier woestijnratten opgeschrikt door een vallende rotsblok...
KIJK !
BLINK
KLINK

Ze vuren in de richting van het lawaai, maar...
HO !

Harry ! Kijk, hij is er aan !
MICKE !

Zorg voor hem, Big, ik bewaak de omgeving !
Ik zit hier lelijk in de klem ! Indien die kleine zich niet toont, dan gaat hij ons een voor een neerkogelen !

Ik ken Kleine Poedel ! Tot nog toe heeft hij alléén maar waarschuwingen gezonden ! De volgende steen zal raak zijn, jullie zouden er beter aan doen jullie over te geven !

Harry, ik geef mij over, en wat doe jij?...
Doe niet zo idioot ! Zie je dan niet dat hij bluft ?...

Pas op, Harry ! Nu zal het pijlen regenen !
HAAA ! IK GEEF MIJ OOK OVER !

Leve d

DRIE muzikanten van een Schots infanterieregiment. Hun plaid is met een zilveren speld vastgemaakt op de schouder en de beurs die aan hun gordel bengelt heeft indrukwekkende afmetingen.

VOOR het huis van Anderson, kleermaker van de koningin van Engeland, tonen twee verkopers de stof die nodig is om een kilt te maken: van zeven tot acht meter!

HET is de snelle nachttrein, Night Scotsman genaamd, die ons van Londen naar Edinburgh, de hoofdstad van Schotland brengt. Edinburgh is een prachtige stad, een van de mooiste van Europa en zij wordt wel eens vanwege de vele gedenktekens en zuilen « modern Athene » genoemd. Er is veel karakter, veel atmosfeer in deze stad die beheerst wordt door het Edinburgh Castel, een grimmige eeuwenoude vesting, het symbool van de bloedigste tijdperken in de Schotse geschiedenis.

SCHOTLAND, je weet het wellicht, vormt zo wat een staat in de staat. De schotten zijn gehecht aan Groot Brittannie, maar houden nog meer van Schotland. Ze zijn gehecht aan de koningin, maar dulden niet dat men haar in Schotland Elizabeth II heet. Zij immers waren geen onderdanen van Elizabeth I. Integendeel! Hun koningin was te dien tijde Mary, weduwe van de Franse koning Frans II, zoon van Hendrik II. Haar tegenstreefster Elizabeth I van Engeland was schrander en om, Schotland aan haar kroon te hechten, was geen prijs te hoog. Het hoofd van Mary Stuart, koningin der Schotten, viel in 1587. De Schotten vereren haar nog altijd en praten nog steeds met veel liefde over Charles Edward Stuart, de legendarische Bonnie Prince Charles die zijn Schots koninkrijk wou veroveren, maar daarin niet slaagde.

EEN Schotse familie: iedereen draagt de kilt, het rokje van de vrouwen is bijna recht, terwijl dit van de mannen geplooid wordt en men kan vergelijken met de rokjes van de Grieken.

e Kilt

GEEN KILT MEER !

IN 1746 liet George II, koning van Engeland, volgend besluit afkondigen :

« Geen man en geen jongen van het deel van Groot Brittannie, genaamd Schotland, zal gemachtigd zijn de klederdracht van de Highlands : plaids, kilts, geruite broeken te verhandelen of te dragen. Wie dit besluit overtreedt zal naar de overzeese plantages gestuurd worden voor de duur van zeven jaar. »

Door deze maatregel hoopte de koning de Schotten te temmen. Hij trof hen op een gevoelige plaats en dit kon hun verzet tegen de Engelse overheersing slechts stijven. Zij waren immers te zeer gehecht aan hun kilt (de Schotten zeggen liever tartan), aan hun klein vest en hun plaid, die als mantel en als deken kan gebruikt worden. De kleur van de tartan en de plaid duidt tevens aan tot welke clan de drager behoort. De Schotse clans verdroegen het niet, dat de Engelsen zich met hun klederdracht bemoeiden en de koppigsten trokken zich in de Highlands terug.

DE GESCHEURDE BROEKEN

GEORGE II werd opgevolgd door George III, die met de Schotten vriendschap wou sluiten en daarom in 1782 liet afkondigen dat de Schotten hun nationale klederdracht weer vrij mochten dragen. De trouwe aanhangers van de Stuarts daalden af van de bergen en keerden weer naar de dorpen en de steden in de vlakte. Zij droegen nog steeds hun oude geruite kilts. De doedelzakken werden weer opgehaald. Opwekkende tonen weerklonken. De oude benen van de weergekeerde Highlanders waren nog lenig en al wie hen zag dansen deed mee. De Schotten die een broek droegen scheurden deze misprijzend van de benen en deden hun geplooid rokje aan. Het was op die heuglijke dag dat « de dans der gescheurde broeken » ontstond. Wanneer Schotland thans feest viert, kan men deze dans nog zien uitvoeren.

DE Schotse soldaten dragen de kilt met het gewoon militair vest. De schildwachten voor het kasteel van Edinburgh dragen een broek in Schotse stof, maar de sergeant-majoor draagt fier zijn geruite kilt.

DE volledige uitrusting van een Schot : plaid, kilt, kort vest, schoenen met zilveren gesp, lederen beurs versierd met bont en zilveren sluiting, een zilveren speld om de plaid op de schouder te bevestigen, een kleine dolk en een grote dolk met mes en vork in een fijn bewerkte beugel, ceintuur met zilveren gesp, geruite wollen kousen, muts met het kenteken van de clan, kousenband, kraag en manchetten in kant. Een dure uitzet !

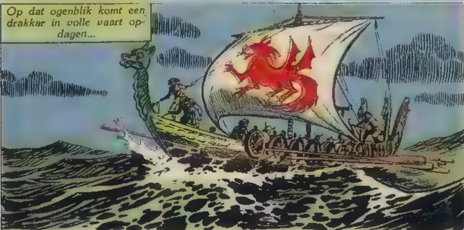
EEN degen die toebehoorde aan Bonnie Prince Charles.

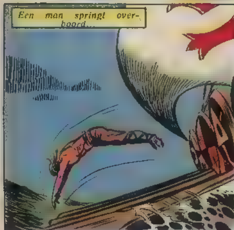

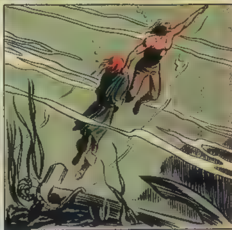
Harald de

De Vikingers menen dat Harald hen heeft verraden en uitgeleverd aan de Zweden. Zij knevelen Harald en werpen hem in zee...

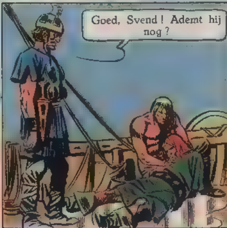

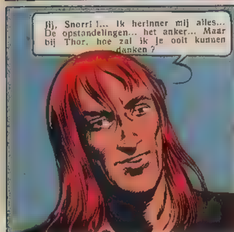

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

PEDRO de houthakker

VERHAAL VAN Y. DUVAL GEILLUSTREERD DOOR HENDRIK GHION

DE brigadier, die geruime tijd de buik van het kind had betast, lei nu zijn hand op het brandend voorhoofd van de knaap en zei :

— Dat is een blinddarmontsteking ! Je moet het kind dadelijk laten opereren.

— Kan jij dat niet doen, brigadier ? Je ziet er zo geleerd uit...

— Je bent gek, Pedro ! Ik was vroeger ambulancier, maar ik ben geen dokter. Ik weet hoe een blinddarmontsteking begint, maar genezen kan ik niet. Bovendien moet de operatie geschieden in een kliniek, een echte dokter moet het doen, versta je ?

— De dokter woont in Pasadena, op twintig mijl van hier. Bovendien heb ik veel geld nodig voor het hospitaal.

JA, mijn arme Pedro, met minder dan 500 pesos kom je er niet van af !

Pedro Serrano draaide zijn grote strohoed met franjes in zijn hand rond en keek naar zijn schamele hut waarin slechts een paar meubels stonden.

— Dit alles is niet meer waard dan 50 pesos, zuchtte hij. Ik zal aan señor Zandora vragen mij werk te geven...

— Zandora ? Maar je weet toch wat een schoft dat is en hoe hij zijn werkvolk behandelt !

— Ja, ik weet het maar mijn kind moet gered worden ! Als ik 500 pesos voorschot krijg van Zandora, kan ik Lippi naar de winkelier brengen die rijdt met zijn auto naar de stad.

Armando Zandora was de rijkste man van de streek. Hij bezat uitgestrekte wouden en ieder jaar zond hij een grote hoeveelheid van het mooiste hout naar Mexico, waar het voor zuiver goud aan de man gebracht werd. De peons hakten de bomen voor Zandora, maar slechts de armsten wilden voor hem werken, want Zandora was hard en wreed en behandelde zijn arbeiders als slaven.

Zandora zat op het terras met zijn gelaarsde voeten op tafel bij een glas alcohol met ijs en een dikke sigaar, als Pedro vroeg hem te spreken.

— Señor, ik heb 500 pesos nodig om mijn kind te Pasadena te laten opereren. Kan je mij dat geld voorschieten ? Ik beloof in ruil voor je te werken zo lang je wenst.

— Vijfhonderd pesos ! Maar dat is een fortuin !

— Ik weet het, zei de boer met hangend hoofd.

— Kom wat dichter dat ik je schouders eens betast. Je beroep ? Ha, je bent boer. Je ziet er flink uit. Luister, ik zal je tonen dat ik niet zo slecht ben als men wel zegt. Je kan voor mij heel het seizoen werken en ik hoop dat ik het niet zal beklagen, want ik ken jullie. Jullie zijn allemaal even lui. Ik betaal, dus verlang ik dat men goed werkt. Je hebt bovendien geluk. Morgen vertrekt een groep arbeiders naar het groot kamp. Kijk, teken een kruis onderaan dit papier, want ik veronderstel dat je je naam niet kan schrijven.

— Er was geen school in het dorp toen ik kind was, señor !

— Hier is je geld. Morgen om zes uur ben je hier.

— Ik zal er zijn en hartelijk dank, señor !

Drie dagen later kwamen Pedro Serrano en zestig van zijn landgenoten in een groot kamp terecht. Zij sliepen allemaal in een houten barak op een bed van droge bladeren. Boven ieder bed was er een plank aangebracht waarop ze hun schamel bezit konden zetten.

Het was heel laat toen ze toekwamen en de mars had hen allen uitgeput en nochtans moesten ze 's morgens, voor dag en dauw, aan het werk. De meestergast deelde grote bijlen uit en señor Zandora, die ook daar was, riep :

— Een man per boom en per dag, is dat goed begrepen ? Wie deze avond geen boom heeft omgehakt is een luiaard. Hij krijgt geen eten en is verplicht deze nacht door te werken.

Pedro keek met angst naar de boomstammen zó dik dat vier volwassen mannen, die elkaar de hand reikten, hem met moeite omvangen konden. Pedro was echter vol goede wil en vol moed, hij spuwde in de handpalmen en hakte er moedig op los. 's Middags had hij nog niet het vierde van zijn werk gedaan en hij voelde zich reeds uitgeput.

— Ik heb niet gedaan voor het donker is ! zei hij.

— Zo geraak je nooit klaar, beste vriend! riep plotseling iemand.

Pedro draaide zich om. Het was zijn buurman, een kleine, magere man met grijs haar. In zijn blik lag veel wilskracht en goedheid.

— Zo kom je er nooit! Kijk eens hoe ik mijn benen zet en kijk hoe ik toesla. Zo moet je het doen om juist te slaan en je niet nutteloos in te spannen.

Met grote nauwkeurigheid plaatste de man zijn bijl en bij iedere slag vloog er een stuk hout zo groot als twee handen weg. Toen Alejandro Vasquez, want zo heette de man, met zijn werk klaar was, hielp hij Pedro om zijn boom neer te leggen. De arme Pedro lachte al zijn tanden bloot toen de reus eindelijk viel. Het was al donker... Van die dag af waren Pedro en Alejandro trouwe vrienden.

★

TIEN weken gingen voorbij. De arbeiders moesten van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werken. Ze waren allemaal uitgeput, ondervoed of ziek. De tropische, vochtige hitte en de legers muskieten veroorzaakten bovendien koorts. Wie echter 's morgens bleef liggen werd met zweepslagen opgejaagd. Het woord « ziek » stond niet in het woordenboek van señor Zandora. Het houthakken duurde, zoals dit gebruikelijk was, drie maanden. Pedro telde de dagen af. Hij was erg ongerust over het lot van zijn zoon Lippi. Was de operatie gelukt? Was het kind werkelijk genezen? Hij zou nog twee weken moeten wachten alvorens hij het zal weten. Eindelijk was dan ook de laatste week en de laatste dag voorbij. De houthakkers waren blij en vroegen Zandora hun geld uit te betalen. Deze laatste weigerde onder het voorwendsel dat het werk nog niet helemaal gedaan was. Ze moesten nog een reeks bomen vellen bestemd voor een dringende en belangrijke bestelling. Hij zou niet betalen alvorens ook die bomen neerlagen en dat zou nog van drie tot vier weken kunnen duren. De houthakkers verwensten Zandora. Ze floten hem uit en scholden, maar tegen zijn zweep en zijn revolver waren ze niet opgewassen. Verontwaardigd over dit schandelijk onrecht en met de wanhoop in het hart namen ze hun bijlen weer op en marsjeerden het woud in...

Die avond fluisterde Alejandro zijn vriend in het oor :

— Neen, dat gaat niet langer meer. Die schoft profiteert van de passiviteit van die arme zwakke mensen. Ik heb enkele maïskoeken en een fles drinkwater bewaard en deze nacht vertrek ik hier. Wil je mij vergezellen? Zodra wij in het dorp zijn, klagen wij Zandora aan bij de rechter. Dat is een goed en rechtvaardig man, ik ben er zeker van dat Zandora zal verplicht zijn ons loon uit te betalen.

— Ik heb mijn geld al gehad, zei Pedro, maar ik moet nieuws hebben van mijn zoon. Men heeft het recht niet ons hier te houden na de overeengekomen datum. Ik ga met je mee, Alejandro.

Met een kleine rugzak op de schouder en de machete aan de gordel slopen de twee vrienden die nacht het kamp uit. De lange tocht was niet zonder gevaar. Zij moesten immers drie dagen lang door het woud en het was mogelijk dat de bewakers van het kamp hen nazetten. Iedereen wist dat die bewakers niets gaven om een mensenleven en onmiddellijk schoten. Heel de nacht marsjeerden Pedro en zijn gezel naar het zuiden toe. Zij richtten zich naar de sterren en toen de morgen schemerde, kwamen zij bij de moerassen. Urenlang zouden ze langsheen die gevaarlijke moerassen, doorheen wolken muskieten moeten gaan. Nochtans, ze waren gelukkig. Zij wisten nu dat ze in de goede richting marsjeerden en dat het naar huis toe ging. Om de doornen te vergeten die in hun naakte voeten drongen, zongen ze een oud wijsje. Plotseling hoorden ze in de verte het hoefgetrappel van een paard... Zij schrokken.

— God, sta ons bij! Men volgt ons! fluisterde Pedro.

Ze wilden zich verbergen, maar reeds was het kleine, grijze paard van Zandora vlak bij hen.

— Schurken! riep Zandora. Jullie wilden er dus uitknijpen en niet meer werken zoals ik het had bevolen?

Alejandro hief dreigend zijn machete op, want hij was vast besloten zijn vrijheid duur te verkopen, maar Zandora was vlugger en sloeg de uitgeputte man met de zweep in het gelaat. Alejandro viel voorover en het was tijdens zijn val dat hij met zijn machete een poot van het paard kwetste. Het dier steigerde en wierp zijn ruiter uit het zadel. Zandora kwam in het moeras terecht.

— Kom vlug! riep Alejandro, terwijl hij moeizaam en met pijnlijk vertrokken gelaat overeind kroop. Vlug! Wij moeten hier weg alvorens hij er uit komt!

Zandora was nu niet meer zo hoogmoedig en zo hard, want hij begreep dat zijn eigen leven thans op het spel stond. Hij smeekte hem te helpen.

— Hulp! Haal me hieruit! Ik stik!... Ik stik!...

Zijn log lijf werd iedere sekonde een beetje dieper in het slijk gezogen. Spoedig zou hij er tot aan de nek inzitten en dan was iedere hoop vervlogen.

—Kom, Pedro! drong Alejandro aan, kom, wij laten hem stikken. Hij heeft zo'n einde dubbel en dwars verdiend!

Maar Pedro had medelijden met zijn beul. Hij kon het niet aanzien hoe deze langzaam wegzakte in het verraderlijke en ongenadige slijk. Pedro raapte de zweep op, hield zelf de koord vast en reikte het stevige leren handvat aan Zandora. Gretig greep deze toe en liet zich half bewusteloos tot op vaste grond trekken. Snakkend naar adem veegde hij zich het slijk wat uit het gezicht en ogen. Dan bekeek hij de man die hem had gered.

— Hier heb je mijn beurs! zei hij. Ze bevat 4.000 pesos, ze is voor jou! Deel het geld met je kameraad en ga gerust naar huis. Ik zweer dat ik jullie niet meer zal vervolgen. Jullie hebben mij een les gegeven die ik van heel mijn leven niet zal vergeten. Ga in vrede en vergeef mij!

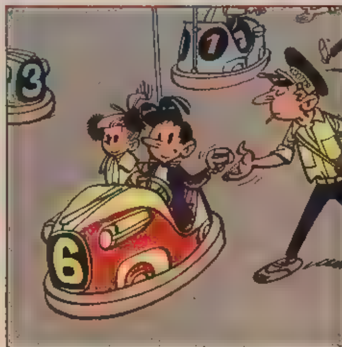

Ton en Tinneke

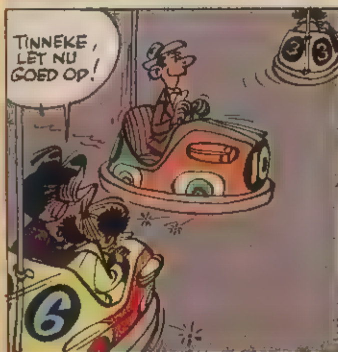

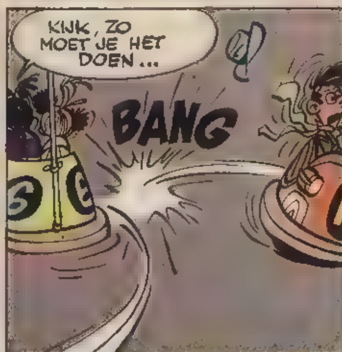
DOOR Franquin

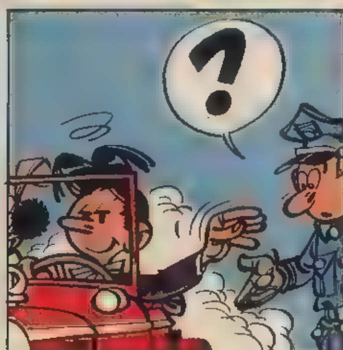

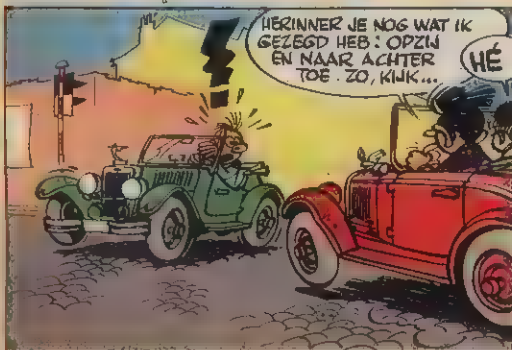

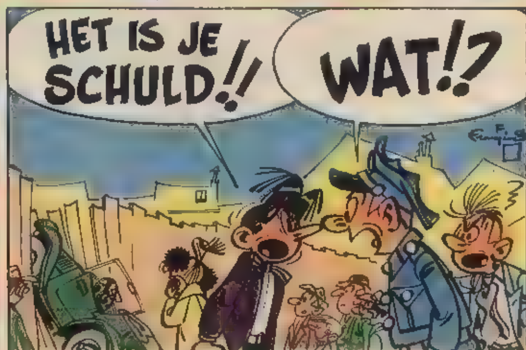

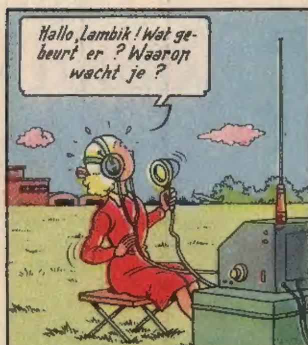

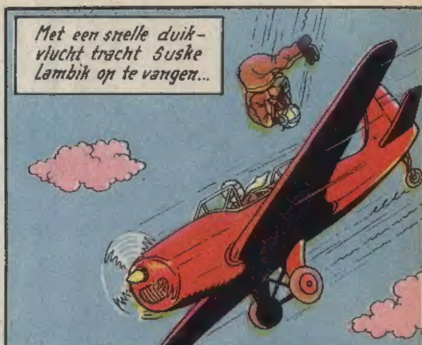
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik waagt zich aan het valschermspringen. Ongelukkig genoeg heeft hij een kleinigheid vergeten...

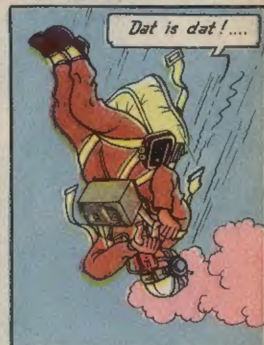

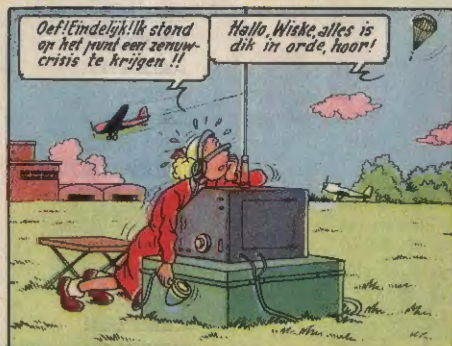

Wordt voortgezet

DE POST

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

Tek. 1 : De schrijver doet alles met zeer veel vlijt, soms zelfs met koortsachtige opwinding.
Tek. 2 : Een horizontaal geschrift ; hier heerst kalmte en evenwicht.
Tek. 3 : Een geschrift dat naar beneden loopt. Wie zo schrijft is triestig, teneergedrukt. Hij heeft lood in de schoenen.
Tek. 4 : Een schuin geschrift :

1 *en ten slot*
2 *steden met*
3 *medewerkers*
4 *iedere jongen*
5 *Enkele wet*
6 *jullie gedaan*

iemand met een goed hart die zich over zijn evenmens buigt.
Tek. 5 : Vertikaal geschrift : iemand die de dingen koud in ogen kijkt en niet naar de stem van zijn hart luistert. Bij hem is het steeds het verstand dat beslist.
Tek. 6 : De schrijver zet zich schrap, verdedigt zich

NIEUWS IN

● In een warenhuis van Moskou werd de eerste grote stand geopend met schoonheidsprodukten. Het eigenaardigste van de zaak is, dat het grootste aantal nieuwsgierigen en kopers heren zijn !

● Een Amerikaans specialist in verjaardagsgeschenken verklaart, dat de States per jaar twee miljard meer kaarsjes zouden verkopen indien alle vrouwen nou eens haarjuist wilden zeggen hoe oud ze zijn.

VUURBERG DISTILLEERT ZEEWATER

VERSCHEIDENE ton zeewater werd in gedistilleerd water omgezet met de aanwending van de warmte van de vuurberg Tinecheyde op het eiland Lanzarot (Canarische eilanden). Op de berg werd een stoomketel met een inhoud van 1700 l. geplaatst en die werd met zeewater gevuld. Na vier uur had men het eerste gedistilleerd water. Wanneer de stoomketel helemaal in orde is, zal hij 3000 l. zeewater kunnen distilleren per dag.

EEN RADIO MET PETROLEUM

RADIO met petroleum is een Russische uitvinding die veel bekijks had op de internationale jaarbeurs van Milaan. Het principe is heel eenvoudig, men moest er maar aan denken. De radio werkt dank zij een batterij ingeschakeld op een petroleumlamp. Het is heel eenvoudig en praktisch voor de streken waar men nog geen elektriciteit heeft.

BEN je aan zee, neem dan deel aan de spelen GEVAERT. Wellicht win je een van de talrijke mooie prijzen, die iedere dag uitgedeeld worden.
Voor nadere uitleg lees je blz. 8.

TILJON

HET KORT

● Te Osaka in Japan werd er een theehuis geopend voor hengelaars. Deze laatsten kunnen zich aan hun hobby wijden in de vijvers die het eigendom van het theehuis zijn. Ieder keer zij een vis boven halen mogen ze gratis een kopje thee drinken.

● De watermeloenen gekweekt in Egypte en in Palestina kunnen van tien tot vijftien kg 't stuk wegen. Zij worden door de bevolking gebruikt als voedsel, drank, en tevens als medicijn.

DE GROOTSTE SCHATKAMER VAN DE WERELD WERD NOG NIET GEOPEND

DEZE schatkamer heet Siberie. Het was voor dertig jaar nog de koudste en meest onvruchtbare streek ter wereld. Thans echter is men er in geslaagd, dank zij de klimaatverbetering die bereikt werd door bevloeiingen en door aanplantingen van bossen, alle graansoorten te kweken. Er zijn spoorwegen, grote autowegen en langs de Siberische kust van Moermansk tot aan de Beringstraat zijn er niet minder dan achthonderd weerkundige stations, die het klimaat van Siberie bestuderen. In de ondergrond van Siberië heeft men goud gevonden, tin, ijzer, wolfram en vele andere kostbare delfstoffen.

WIST JE DAT ?

● Vogels niet rieken ? Roofvogels rieken het stuk vlees pas wanneer ze het in de snavel houden.

● Er van de 12.000 vogelsoorten de helft tot de groep van de zangvogels behoren ?

● De vledermuis het enige zoogdier is dat werkelijk vliegen kan ?

● Niet alleen mensen snurken, maar dat ook de honden het doen zowel als de olifanten en de leeuwen.

● De gorilla op de rug slaapt met de armen in de hals ?

● Men hem in de dierentuin steeds hetzelfde bed geeft ? De gorilla wil anders niet slapen en begint luid te wenen als hij niet zijn eigen bed krijgt.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE INTUITIE ?

12 JA : Voor een jongen van jou leeftijd heb je veel intuïtie !

VAN 8 TOT 11 JA : Je hebt genoeg intuïtie om sommige dingen te raden of te voelen.

VAN 4 TOT 7 JA : Je hebt gelijk, je intuïtie soms te wantrouwen. Het is al meer dan eens gebleken dat je intuïtie niet juist was. Wees dus voorzichtig !

VAN 1 TOT 3 JA : Met jou intuïtie is het eerder triestig gesteld. Wees voorzichtig en hou je aan je verstand. Dat is het veiligst.

0 JA : Klaag niet omdat je geen intuïtie hebt, dat kan komen. Er zijn weinig mensen totaal ongevoelig. Je bent ook niet de enige mens die geen intuïtie heeft, er zijn er velen en ze schijnen zich niet om dat gemis te bekommeren.

WAT IS MACH 1 ?

VLIEGT een vliegtuig met een snelheid gelijk aan die van het geluid, dan spreekt men van Mach 1. Vliegt het 20 % sneller dan is het Mach 1,2. Dit Machgetal is afhankelijk van de hoogte waarop wordt gevlogen.

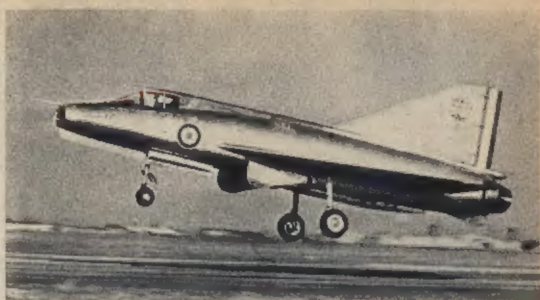
Wist je dat het geluid zich op zeeniveau sneller voortplant dan op een grote hoogte ? Vliegt een vliegtuig op zeeniveau zonder dat er wind is met een snelheid van 500 km, dan leest men op de snelheidsmeter de juiste snelheid : 500 km. Heeft het echter een snelheid van 100 km tegen wind dan blijft het cijfer op de meter 500, maar verplaatst het vliegtuig zich in werkelijkheid slechts met 400 km per uur ten opzichte van de grond. De eerste snelheid noemt men « Airspeed », de tweede « Groundspeed ».

KLEIN MAAR SNEL

NAAR verluidt zouden de Amerikanen binnen kort een kleine wagen op de markt brengen. Het prototype van deze wagen werd reeds tentoongesteld te Dearborn (Michigan). De wagen heeft een motor met vier cylinders en kan een maximumsnelheid bereiken van 200 km per uur. De plannen van deze revolutionaire wagen zouden gemaakt zijn door de Franse ingenieur Grégoire.

DURANDAL

DIT is het Frans prototype S.E. 212 Durandal. Het heeft een Deltavleugel van geringe dikte en is bestemd om op te treden als licht interceptietoestel. De S.E. 212 is uitgerust met een straalmotor met post-verbranding en kan, indien nodig, voorzien worden van een accelleratie-raket. Het toestel is, naar men zegt, sneller dan het geluid.

JE GAAT MET VAKANTIE...

JE gaat met vakantie, maar je wil vanzelfsprekend iedere week « KUIFJE » lezen. Wil je je geliefkoosd blad overal ontvangen, pas dan goed op

a) **Indien je geabonneerd bent** : stuur je ons je naam, volledig adres en abonnementsnummer. Daarbij voeg je je volledig vakantieadres, evenals het begin en het einde van je vakantie.

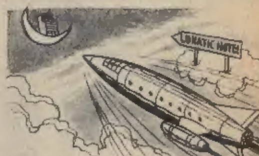
b) **Indien je niet geabonneerd bent** : stuur je ons eveneens je vakantieadres, je voegt er echter 8 F in postzegels bij per nummer dat gewenst is, voor het buitenland 10 F.

EVEN TOILET MAKEN...

IN Frankrijk werd er voor kort een nieuwsoortige garage geopend. Benzine kan je er niet krijgen, olie al evenmin en banden ook niet, maar men maakt er het grondig toilet van je wagen. Er wordt niet alleen gewassen en geboend, maar ook bijgeschilderd, banden wit gemaakt, enz...

EEN HOTEL OP DE MAAN

EDDIE DISSAT, hotelier te Cannes, heeft besloten een hotel te bouwen op de maan. Het is ondenkbaar, aldus Dissat, dat de « maantoeristen » geen degelijk en comfortabel hotel zouden vinden op de maan en... geen Franse keuken ! Dissat zond dus een check van één dollar aan de « Interplanetary Development Corporation » die, zoals je wel hebt gehoord, grond verkoopt op de maan. Dissat stelt zich de zaken blijkbaar al te eenvoudig voor !

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit* : **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.)
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

12-7-56 • **Oplage gekontroleerd door Devea.**

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Blake en Mortimer konden uit de tempel geraken. Zij willen het land van de Barbaren verlaten, doch worden onder vuur genomen. De Planos van Ikaros werd getroffen...

Heb je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen?